

[Alfred Jensen.]

er saa almindelig anerkendt, at vi her i Tinget for en 3—4 Maaneder siden gennemførte en Lempelse i Beskatningen af gamle og Invalider. Naar vi gjorde det, var det, fordi Skatteskalaen var saa urimelig, ja, saa uretfærdig, at man fra alle Sider indsaa, at det var nødvendigt.

Men det er lige saa nødvendigt, at andre Skatteydere, der ikke har en større Indtægt end de paagældende, som jeg her nævner, og som lever under samme Forhold, faar en lignende Lettelse. Det har vi stillet Forslag om; det blev stemt ned, men vi finder, det var en Urimelighed, og mener, at man hellere burde have helliget en saadan Sags Løsning sine Kræfter. Det betyder dog ikke, at vi ikke har Sympati for det Forslag, der her er fremsat. Det har vi, vi billiger de Tanker, der ligger til Grund for Forslaget. Vi ser meget vel, at det faar visse, til Dels uoverskuelige Konsekvenser, men dog gaar vi ind for Tanken om at fritage Nybygninger for Skat og om at overveje Gennemførelsen af de Bestemmelser, der indeholdes i de andre Paragraffer.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse rejse Spørgsmaalet om Lejernes Stilling. Fritagelsen gælder ikke alene mindre Huse, men ogsaa større Ejendomme til Udlejning, og man kommer ikke uden om, at Fritagelse for Bygningsskat er ensbetydende med en vis Favørstilling for Bygherrerne. Det er dog rimeligt, at man ogsaa ser paa Lejernes Stilling, og jeg vil mene, at hvis man gaar over til en saadan fuld Fritagelse for Skat af Nybygninger, bør der være en samfundsmæssig Kontrol med Lejen for at sikre, at disse Penge ikke uretmæssigt gaar i Bygherrerens Lommer.

Jeg kan med disse Bemærkninger tilsige vor velvillige Støtte til en videre Behandling af Forslaget.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Lovforslag vil vi fra Retsforbundets Side gerne støtte. Vi har før her i det høje Ting — ganske vist uden synderligt Held — stillet Forslag om at fritage navnlig Nybygninger for Beskatning. Især nu, da alle er fuldt paa det rene med, at hele Boligsørgsmaalet er inde i en akut Situation, er det vigtigt, at Spørgsmaalet om Nybygninger bliver taget op, og at vi anstiller Betragt-

ninger over, hvad det egentlig er, der her foregaar, nemlig at man forhindrer Boligbyggeriet ved denne Beskatning.

Den højtærede Minister omtalte § 3, som gaar ud paa at fastlægge Ejendoms-skyldpromillen for Sognekommuner og Amtskommuner, hvilket vil bevirke, at Indehavere af enkelte Ejendomme faar forøgede Byrder. Det kan vel ikke helt benægtes, at noget saadant til en vis Grad vil sige Sted, men dette Spørgsmaal vil vel melde sig ved enhver Omlægning af Skatter, og det kunde jo ogsaa tænkes, at man kunde finde en Udvej her, nemlig ved at fritage de ældre Ejendomme for Skat — det vilde i hvert Fald være den simpleste Løsning af hele dette Problem.

Hele Spørgsmaalet om Bygningsbeskatningen er af gammel Dato og har været Genstand for mange Drøftelser. Det var en meget stor Fejl, der i sin Tid blev begaaet, da man henførte Bygningen af et Hus under Skattepligten, og Konsekvenserne er blevet, at det gennemgaaende er dem, der vedligeholder deres Ejendomme og nybygger eller tilbygger, som bliver straffet ved en Beskatning af denne Art, medens de, der ikke gør noget ved deres Ejendom, slipper fri. Dette er et i Bund og Grund forkasteligt System, som jeg synes det er nødvendigt at tage op til Overvejelse, og vi vil fra vor Side af al Evne støtte det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil gerne anerkende den Definition af Grundskyldsprincippet, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde sig til Talsmand for for et Øjeblik siden. Skyld og Skat er to vidt forskellige Begreber. Naar man ved en Forret besidder noget, som andre ikke kan faa, saa betaler man en Skyld af det til Samfundet, og for denne Skyld er der en Motivering. Derimod kan det ikke begrundes, at man betaler Skat, dette vil kun sige, at det offentlige tager, hvad der er at faa, det har man Bevis for gennem hele den Beskatning, vi efterhaanden har faaet i saa rigeligt Maal. At betale, hvad man skylder, det er noget helt andet end at betale Skat.

Jeg vilde ønske, at Grundskyldskommissionens Medlemmer havde den Forstaaelse af Princippet for Grundskyld, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gav Udtryk for her, og jeg vilde i øvrigt ønske, at